

La hystologie avem 2 preparatori cu profesorul trei; la physiologie idem; la medicina operatorie 1 șef de lucrări, 2 preparatori, cu profesorul 4; la anat. pathologică idem. La anatomie clinică, bacteriologie, etc. avem asemenea personal suficient, așa ca să vie un ajutor la 4-5 serii.

Studiul în laboratoriu neputând dura mai puțin de 2 ore preparatoriul are destul timp, pentru a diriga și a ajuta serios seriile sale cari pot astfel profita mult mai mult ca din lecțiile de pe catedră.

Apoi pe lângă direcțiunea intuitivă, ce se dă ast fel învățământului, prin faptul că studentul e ținut să studieze totul în laboratoriu se dă și un impuls deosebit laboratorielor, și consecutiv desvoltarea lor. Căci astăzi multe vegetează.

Și nimeni nu va nega, că acest fel de a studia e mult mai excelent decât de a asculta la Facultate; ce înțelegi, ce nu înțelegi, să ascuți însă, să tac și apoi să te duci acasă cu pretenția că ai învățat.

Ma! e un rău, pe care am omis a-l arăta și care va dispărea de sine cu modificările propuse și anume:

Toți studenții au o tendință comună de a abrevia cât se poate mai mult anul școlar și a împuțina numărul lecțiilor, întinzând cât pot vacanțele de ambele extremități.

Și e natural această, căci toți au convicțiunea, că cele mai multe ori folosesc mai mult stând acasă, ca venind la școală.

Modificând școala cum am arătat mai sus, acesta dispărea, căci laboratoarele fiind deschise numai în timpul anului și studentul obligat să treacă toată materia într'un an, el va căta să întrebuițeze cât se poate mai bine timpul ce i s'a incredințat, va dori lungirea anului școlar chiar, și poate o vacanță de 3 luni ar fi suficientă chiar.

— In treacănt amintesc, că ar fi mai bine Facultatea să se deschidă la 15 Septembrie pentru a n'au fi nevoită să continue lucrările până în cele mai arzătoare călduri ale lui Iulie.

Revenind la modul, de a se face studiile, poate va face cineva obiecțiunea că, acest mod pare a nu prezenta destulă garanție, prin prea marea libertate ce se dă studentului. De și temerea nu e întemeiată, totuși putem să ne asigurăm contra acelor cari nu ar ști să profite de timpul lor, prin examene riguroase, nu numai unul la fine de an, ci și în timpul anului, unul la 15 Decembrie și altul la 15 Martie de valoare egală cu cel de fine de an. Căci un examen de 10 minute la sfârșitul anului nu e suficient pentru a se putea aprecia bine studentul.

— In timpul anului fără ca să intrerupă lucrările celor alți studenți, profesorul va lua într'un colț al laboratorului pe câte un student pe rând, și întrebându-l din materia ce trebuia să facă și care sigur va fi 1/3 din toată materia, va căta să vadă dacă studentul a înțeles bine tot ce a lucrat, și tot de o dată dacă a lucrat sau nu, în sfârșit cu ce fel de student are a face, și să-și facă o mică notiță.

Și aceste notițe la 3 luni, să înlocuească foaia de frecventare absurdă de acum, și combinate cu nota de la finele anului se obține o apreciere, aproape exactă a studentului.

Și chiar în cazul, când studentul s'a întâmplat să fie bolnav la examen, de fine de an, și nu s'a putut prezenta, profesorul cunoscându-l deja din 2 examene anterioare va putea decide, dacă trebuie sau nu promovat studentul, fără alt examen și cu modul acesta se suprimă examenele de toamnă, care răpesc 1/2 lună din an și care ar așa să se strecoare băieți cari într'o lună, două, cată să facă după o carte, ce nu s'au gândit un an întreg să o facă, în laboratoriu.

Se înțelege de sine iar, că e nevoie ca profesorii să fie cât se poate de drept și riguroși, căci alt-fel poate fi cel mai mare om de știință, dacă e prea indulgent, studenții vor lucra mai puțin la dînsul, ca la alt profesor mai medioc dar mai serios.

Acetia zise, pentru a expune chestiunea într'un mod și mai plastic, vom lua pe rând obiectele, și vom arăta ce ar mai trebui adăogat sau schimbat pentru a avea facultatea cu un program basat pe principiile mai sus expuse. Incepând cu științele Naturale.

Zoologia. — Intăiu să se suprimă lecțiile de catedră. Apoi studenții au nevoie de a li se da voie să-și prepare cursul, până la înființarea unui laboratoriu special în sălile muzeului academic, punându li-se la dispoziție în anumite ore, animalele și tot ce muzeul are relativ la acest curs, având și un preparator și pe profesor pentru a-i scoate din nedumeririle ce li s'ar ivi.

Botanica. — A se recomanda cărți bune, după care studenții să prepare cursul. A se creea un mic laboratoriu necesar. A se continua excursiunile botanice, dar așa ca studenții să profite ceva mai mult!

Chimia. — Studenții să aibă ore de lucru și numai de lucru, în institutul chimic universitar, care, așa cum e, poate satisface în destul pe studenții atât ca material cât și ca personal.

Fisica. — Idem în laboratoriu universitar.

Anatomie. — Lucrările nu lasă aproape nimic de dorit, numai că trebuie mai mulți preparatori cari să poată satisface multele nedumeriri ale studenților. Cursurile suprimate și în schimb diviziunea materiei așa ca după doi ani, studenții să aibă toată anatomia terminată în anul I: Osteologia, Myologia, Arthologia și Creerul Anul II: Anyeiologia, Nevrologia și Splanchnologia.

Hystologia. — Mărirea numărului microscopelor cel puțin. Lectura și lucru în laboratoriu; fără cursuri.

Physiologia. — Laboratoriu insuficient din cauza marelui număr de animale și instrumente ce trebuiesc. Va trebui dar să se îmbunătățească cât se poate laboratoriu, încolo studenții vor mai ajuta să-și procure animalele și cât pentru aparatele ce lipsesc se vor mai servi de figurile. În ori-ce cas suprimarea cursurilor și numai lucru în laboratoriu pe serii ca la Anatomie.

Anatomie, Pathologie și Bacteriologie. — Institutul de Bacteriologie nu lasă nimic de dorit ca material și personal.

Nu mai trebuie dată o atențiune mai deosebită lucrărilor.

Excelentul metod de autopsii făcute și analizate de studenți față de profesori, trebuie urmat întocmai.

Medicina Operatoră are nevoie de un laboratoriu mai potrivit. Studenții lăsați să-și prepare cursul singuri în laboratoriu imitându în timpul lucrărilor în privința ținutei, poziției, etc.

Farmacologia și Terapeutică se pot contopi într'o singură catedră îmbogățindu-se laboratoriu una cu economie realizate prin suprimarea celei-alte.

Hygiēna, până la înființarea unui institut igienic universitar, strict necesar, va rămâne un curs, pe care studenții îl vor prepara acasă, și vor veni numai în epoca examenelor să-și dea socoteala de ce au lucrat.

— N'ai văzut florile albastre ca nesce peruzele spargând coaja zăpezei și surzând la căldura soarelui de primăvară!

N'ai văzut cum fluturi zboară îmbătăți printre flori parfumate!

N'ai auzit și n'ai înțeles în miezul nopții cântecul privighetorei!

N'ai văzut lumina caldă a unor ochi albaștri și umedi de copilă visătoare!

N'ai simțit farmecul unui sărutat și căldura unei îmbrățișări!

Moartea. Spune... spune, copil dragălaș, parcă-ți visam că ne iubim ca nisce frați!... Spune...

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Natură moartă

Copacul l'a tăiat țeranul
Șapoi la foc l'a avărlit;
Ea e l'am plâns, precum aș plânga
Un frate, un amic iubit.

Era un ulm, cu ramuri veștezi,
Bătrân de mult un biet moșneag,
Doar preotul din sat, dintr'insul
Iși alesese un toiaș.

Copacul însă n' n tinerețe
Fusese loc de întâlniri,
Și frunzele-i adăpostiră
Atâtea tainice iubiri!

Și mulți unchiași cu plete albe.
Împovărați de grele munci,
Când li zăresc și-aduc aminte
De vremile lor de atunci!

Copacul l'a tăiat țeranul
Și inimele nu mai sunt, —
Rămas-a numai câmpul singur
Pustiul... bătut de ploii și vânt...
Traian Demetrescu.

Moartea și Amorul

Moartea. N'ai văzut câte floricele cresc pe mormânt?

Amorul. Oh! tacii... tacii Aste vorbe și spuse de tine mă înghiață.

Ce dinți albi ai și cât ești de urată.
Ridii!! Ești îngrozitoare.

Moartea. Vorbesce, copil nebun, și mai bătrân de cât mine, căci de câte ori nu te-am zărit, zîmbind copilului ce născie din muma care moare!

Ești mai groaznic de cât mine, tu torturi și ești alin.

Ne cunoaștem prea bine. De aceea, mai bine lăsați tolba cu săgeți omorătoare pe această coasă ruginită și spune-mi, cum ești învățat, una din acele povesti, pe care le-ai risipit în sborul vremei.

Amorul. Tăie!... Dinții îți tremură... și ridii?

Moartea. Mi-e frig și mă duc. Te las cu sângele tău aprins și nestăpănit. Să plângi și să cauți singuratec, să săruți florile în zorii zilei, să stai ascuns și să fugi când va fi lumină, iar noaptea să rățăcesci singur ca un nebun. Să vorbești cu clipele din stele, cu șopta din isoare, cu freamatul de frunze...

Amorul. Și tu știi să vorbești așa!

Moartea. Se înțelege, cănt și ești ca și tine. Trebuie să momesc spre a înflori marginele prăpăstiei unde atrag.

Farmec prin liniște, descânt prin magicul necunoscut și adorm totul în speranța dulce a păcii eterne.

Și tu faci tot ast-fel, spre a duce la același sfârșit...

Amorul. Atunci, ascultă. Nu-ți mai întinde aripile de piele păroasă și unsă. Ii-lia enorm și negru, schelet deșirat, stăpânește-ți dinții ce-ți unsă de fioros, culcăte la picioarele mele, îți voi povesti, iar tu vei admira și vei visa:

N'ai văzut florile albastre ca nesce peruzele spargând coaja zăpezei și surzând la căldura soarelui de primăvară!

N'ai văzut cum fluturi zboară îmbătăți printre flori parfumate!

N'ai auzit și n'ai înțeles în miezul nopții cântecul privighetorei!

N'ai văzut lumina caldă a unor ochi albaștri și umedi de copilă visătoare!

N'ai simțit farmecul unui sărutat și căldura unei îmbrățișări!

Moartea. Spune... spune, copil dragălaș, parcă-ți visam că ne iubim ca nisce frați!... Spune...

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Amorul. Oh! ce de lacrimi și ce dor

Cronica științifică

Boalele epidemice la copii

Dacă anul trecut, spre satisfacția tuturor, am fost puși la adăpostul îngrozitor al epidemiei de holera, care a bătut cu multă furie atâtea localități ale Europei limitrofe noastră, lăsând în urma ei nenumărate victime de toate etățile; aceasta s'a datorat pe de o parte vigilentei serviciului nostru sanitar, iar pe de altă parte grație itinerariului pe care geniul epidemic pare că și-l propusese de a percurge, excluzându-ne pe noi din *turnul său*. În schimb însă lumea copilărească a încercat să pierdă însemnate din seminii săi, bătându-i acum ca în mai toți anii de bolă speciale lor ca: *Angina difterică*, *Scarlatina*, *Pojarul*, *Tusa convulsivă*, (măgărească), etc.

Aceste epidemii s'au arătat cu un caracter atât de violent și malign, în cât mare parte din copii atinși de aceste afecțiuni, cari altă dată apar fără nici o gravitate, au fost răpuși în mare număr mai ales cei din prima copilărie, a căror forță de rezistență fiind prea slabă, nu au putut lupta contra germeului destructiv al boalei, care i-a lovit cu atâta furie.

Cum se vede dar, pare că populația noastră a plătit o bună parte din tributul său naturii prin sacrificii în aparență de însemnate pentru societatea de astăzi, rămânând însă ca viitorul să se asemene mai târziu de aceste pierderi.

Să vedem deci, care sunt semnele acestor boli și care ar fi mijloacele igienice preventive, dacă nu spre a le distruge, cel puțin să contribuim de a le face suportabile și mai puțin grave. Ne gresim că nu vom putea insista asupra lor de cât în limitele permise de spațiul restrâns al unui asemenea articol, mulțumindu-ne cu ideea că părinții cunoscând semnele cu care aceste boli se arată la începutul lor, vor fi oarecum preparați de a putea da deslușiri medicului, care va fi chemat să îngrijească copilul afectat de una din boalele menționate mai sus.

Căutând să păstrez ordinea de gravitate sub care ele se înfățișez vom începe cu:

1. *Angina difterică*.—Este o boală molsitoare, care la început se localizează în gât, trecând mai târziu în sângele copilului, infectându-i tot organismul; e foarte gravă mai cu seamă la copiii în primii lor doi ani. Copilul în deplină sănătate, ca din senin, e apucat de vătășuri și călduri mari, e foarte agitat și se vaetă de durere la înghițit preferind alimentele lichide, și dacă e încă hrănit de sîmul mamei sale refuză de a suge, ducând instinctiv mâna sa către gură, ca și cum ar voi să-și smulgă de acolo ceva care îl supără. Aceste semne preventive sunt cu mult mai de temut, când ne aflăm în timpul unei epidemii de acest fel de angină. Să se noteze însă că nu e tocmai ușor de a se cunoaște la început, dacă în adevăr angina este de natură difterică, de oare-ce la copii găsind o serie de inflamații ale gâtului, unde numai un ochi exercitat își poate da socoteala de natura și gravitatea lor.

2. *Scarlatina*, ocupă al doilea rând, între boalele speciale ale etății copilărești (foarte rară la oamenii adulți) pe care însă trebuie să o încerce fie-care copil aproape fără excepție. Nu e tot d'ăuna gravă, contagioasă. Se anunță cu o căldură foarte mare, cu vătășuri, cu dureri de gât violente și după 24 ore apar petele roșii, de un roșu purpurii întâi pe partea dinainte a gâtului pentru a se întinde apoi pe piept, pânțec, picioare, etc. Aceste pete tin 4—5 zile și dispar, dacă boala are un mers normal, pentru ca după 5—6 zile să dea loc *jupulei*, adică ridicării pielii de pe palme și de pe tălpi sub forma de petece mari, luând aspectul unor degete de mână. Această cojire durează 2—4 săptămâni, timp în care molsipirea se face cu cea mai mare ușurință.

Boala dar în sine nu e așa de gravă, și mai tot d'ăuna are un sfârșit favorabil, devine însă periculoasă prin consecințele ei, care sunt: *reumatismul scarlatinos* care se complică cu o boală de inimă, *inflamație de rînichi*, ce se pot destepa la cea mai mică greșală de igienă sau de dietă.

3. *Rugeola* (pojarul), este asemenea una din boalele de care foarte puțini copii sunt cruțați, mai puțin gravă de cât cea precedentă, molsitoare. Incepe cu o indispoziție, căldură, guturaii; ochii copilului lăcrămează, sunt roșii, suferă de o tuse răgușită și această stare durează 8—10 zile, după care apar mai întâi pe față mici peste roșiatice ce seamănă cu picăturile de purici și se întind pe tot restul corpului în interval de 4—7 zile, apoi pielea se jupăie, aci însă sub forma de tărâțe. Boala aceasta e contagioasă chiar de la începutul ei ca și angina difterică. Urmările devin serioase mai cu seamă la copiii slabi scrofuloși și la cei predispuși la tuberculoză.

4. *Tusa convulsivă* (măgărească) intră și densa în seria boalelor molsitoare ale copiilor, nu e gravă în vârstă mai înaintată. Incepe prin o tuse ce e localizată mai mult în gât, copilul tușeste mai mult noaptea, se rosește la față, se învinețește, poate chiar să capete spasmi și mai târziu tusea e însoțită de vătășuri. Secrețiunile (flegmă) e foarte abundentă și dacă copilul e prea mic nu le poate scoate și sunt amenințați să se îneco.

Aceste semne sunt aproape particulare tusei convulsive la începutul ei, când se poate lua drept o bronșită simplă, căci mai târziu când tusa e însoțită de sgomotul ce seamănă cu sberetul măgarului, ea e recunoscută de toate mumele. Durata ei e de 6—7 săptămâni. Consecințele ei sunt de temut la copiii mici, la cari organismul lor fraged, oferind o rezistență slabă eforturilor acestei tuse, sunt expuși la inflamații grave de plămâni, la diferite emoragii prin nas, gură și urechi, la ernii (vătășuri), etc.

Se poate deci vedea din cele zise până aci că aceste boli sunt cele mai frecvente la copii, că sunt contagioase și această molsipire se datorează unor ființe mici, *microbi*, (cine a asistat la savantele conferințe populare ale D-lui Profesor Babeș a putut vedea în mare și a se convinge de existența acestor ființe microscopice, dușmani îngrozitori ai omenirii), cari la un moment dat găsind un teren favorabil de a se desvolta și a se înmulți, devin vătămătoare și une-ori chiar fatală sănătății copiilor. Și noi *macrobi* stăm dese-ori unii indiferenți, alții nepuțincioși în fața lor, neputând lupta cu toate mijloacele de cari dispunem, spre a-i împedea în opera lor destructoare. Atât de trist, dar adevărat!

În tot cazul însă iată cari ar fi măsurile de luat la ivirea unei asemenea epidemii: se vor izola imediat copii încă neatinși (dacă sunt mai mulți) depărându-i din casa comună; se va desinfecta locuința cu substanțe antiseptice ca acidul fenic în soluție de 5% stro-pindu se pe jos prin toate camerele, iar în acea a bolnavului se va așeza un vas larg plin cu aceiași soluție, pentru ca evaporatia făcându-se pe o suprafață întinsă mare, să curețe aerul din cameră și să-l desinfecteze; sau în lipsă de acid fenic se vor face fumigațiuni cu floare de pucioasă în limitele posibile de a putea respira aerul din cameră și această cel puțin de două ori pe zi. Cu modul acesta părinții vor fi de mare ajutor medicului, care găsind bune condițiuni igienice și înarmat de o medicațiune inteligentă și energică, va putea preveni și neutraliza chiar efectele acestor microbi vătămători, cari ne mai având un mediu favorabil de dezvoltare, vor pieri, copilul recăpătându-și sănătatea de mai înainte spre bucuria părinților săi. În cazuri nenorocite însă, se va recurge la ajutorul serviciului sanitar al comunei, care prin etuvelle sale de desinfectiune, va distruge toți germeni rămași în ru-fele și patul bolnavului, ferind astfel pe cei-alți copii reînțorși în sîmul familiei lor și pe toți copiii în genere de a contracta aceeași boală și împedecând astfel lătrirea epidemiei.

Dr. Rappaport.

Curgeți lacrimi

Lacrimi calde și amare
Curgeți, nu ve mai opriți,
Câte graiul nu-i în stare
Lumei voi o să-i vorbiți

Curgeți, triste vestitoare
A întâiilor dureri,
Voi de astă-zi intrupare
A iluzilor de ieri.

Curgi, izvor de mângăiere
Din al pieptului pustiu,
Unde numai în durere
Trista inimă-mi băt.

Curgeți, căci e dulce plinsul
Și voi graiul îi sunteți,
În voi doară e cuprinsul
Intristatei mele vieți

Curgeți până o să ngețe
Urma voastră pe obraz
Ș'a resfring'n mi de fețe
Al durerilor talaz

Curgeți pînă o să sece
Al suspinelor isvor,
Căci cu viața totul trece
Trec și lacrimi și dor...

Lacrimi calde și amare
Curgeți, nu ve mai opriți:
Câte graiul nu-i în stare
Lumei voi o să-i vorbiți

De la Iași.

10 Octombrie 1892.

CORRESPONDENȚA „ADEVERULUI”

Roman

Un prieten de toată încrederea ne scrie că în orașul Roman există o instituție care mai practică încă vechiul obicei de a bate elevele.

Doamna Anastasia Popovici, institutoarea clasei a III-a de la școala No. de fete, nu numai că țipă și batjocorește veșnic pe elevele sale până când le sperie, dar nu de mult a mers cu îndrăzneală până la a bate pe eleva Ana Buhancă.

Acest obicei e destul de des practicat de numita Doamnă, căci corespondentul nostru ne scrie că puțin mai înainte de a afla despre bătaia elevei Buhancă, a întâlnit el însuși pe o rudă a acesteia ducându-se acasă plângend pe străde așa că făcea milă trecătorilor; întrebată de cauza lacrimilor, copila, în naivitatea sa, a mărturisit că fusese bătută de D-na Nastasia Popovici.

Rugăm pe D. Virgil Arion, secretarul general al ministerului instrucției, să ceară revizorului acelei circumscripțiuni să caute a mai potoli apucăturile D-nei Anastasia Popovici.

Ni se scrie asemenea, și ne roagă mai mulți cetățeni să atragem atențiunea ministerului instrucției publice asupra nedreptății ce s'a făcut unui tîner institutor care a fost permutat de la școala No. II din Roman, ca învățător suplinitor la școala rurală din comuna Elisabeta.

E de prisos însă ori-ce protestare, ori-ce rugăciune, față cu actualul ministru, de oare-ce cunoaștem un caz asemenea acestuia: o Doamnă institutoare, care trebuia să fie înaintată la clasa II a, a fost lăsată tot la clasa I, cu prilejul a două vacanțe; în locul convenit ei, s'a adus pe rând două favorite din alte părți. Când s'a plâns ministerului de această nedreptate, i-a răspuns că nu mai poate reveni asupra unei hotărâri executate deja.

Prin urmare, e de prisos ori-ce încercare cât timp va fi ministrul ridicolul lord Take.

Diferite știri

DIN ȚARA

Astă seară la orele 8 și jumătate, D. Th. D. Speranția, va ține la Ateneul Român conferința sa: *Vorba de-a casă*.

Intrarea liberă.
Pentru locuri rezervate în loji, se plătește un leu de persoană.

Numărul festiv al revistei *Lumea Ilustrată* are următorul sumar: „Omăgiu AA. LL. Regale” de Coșbuc; „Ispravnicul” năvelă Siberiană; „De nu ț-am spus-o,” poezie de C. Ghindă; „Maria,” sonet de I. I. Roșca; „Thamer de Morgitay” studiu; Metalul viitorului; „O resbunare” năvelă de Grig; „O întrebare viemelu fatal de Titus D; Nunta din Sigmaringen; „Dragoste” poezie de De la Iași; „Iluziilor mele” poezie de De la Iași; „Întăiul meu vis” poezie de Sourcil; „Cura de apă” (urmare); „Gura lumii” poezie de Ilie Ighel; „Prevestire” poezie de A. Anastasiu; „Unei cântărețe” versuri traduse de D. Max; Hero și Leandru; „Să plâng” poezie de A. Anastasiu; Epitaf de D. Naum. Iar ca ilustrațiuni: Cristofor Columb, Breaza, Două Fluturași, Loki și Sigyn, Luna de miere, Tinerete, Palavre de amor și altele. Ca supliment are două mari tablouri; Omăgiu și Cununia din Sigmaringen.

Astă-zi se întrunesc în localul Universității membri Societății Funcționarilor Publici, pentru a continua desbaterea proiectului de Statut.

DIN STRINATATE

Comisiunea militară a Reichstagului a respins propunerile D-lor Bebel, Rickert și Bennigen privitoare la reducerea serviciului la 2 ani; ea a respins de asemenea pasagiul proiectului guvernului relativ la acest serviciu cu toate voturile, afară de ale conservatorilor și a partidului imperiului.

Comisiunea muncitorilor parisieni, însărcinată cu organizarea manifestației de 1 Mai, a hotărât să publice un ziar special intitulat „Le 1-er Mai” în care se vor publica toate rezoluțiunile votate cu ocaziunea acestei manifestațiuni.

Camera Comunelor a adoptat în unanimitate o propunere a D-lui Sexton prin care se zice că ziarul *Times* printr'un articol publicat în care tratează partidul anti-parnelist ca venal și vindut guvernului, s'a făcut vinovat de o mare violare a privilegiilor Camerei Comunelor.

File rupte din Album

Toate animalele cunosc ceea ce le este salutar, afară de omul.

Pline.

Ceea ce dovedește că omul să coboară din momiță este faptul următor: Omul când se simte perdut, se anină de toate crengile.

Prăuți.

Onoarea nu poate fi acolo unde justiția lipsește.

Ciebron.

Ne mângăeam rare-ori de marele umiliri; noi le uităm.

Vauenargues.

Dorința de a fi sus coboară.
O cetioare (Bunei Credințe)

Un ultim cuvânt

La Curtea cu jurați:
Președintele: — *Ești pe deplin dovedit că aceste bilete falșe sunt fabricate de D-ta. Ce motiv găsești pentru a te desvinovăți?*
Acuzatul: — *Libertatea presei!*

Un bal în Curtea-de-Argeș

NOTIȚA

Balurile din orașele mici au cu totul alt caracter de cât cele din o capitală. Argumentele, reformatorilor societății cari combat balul, au mai puțină tărie pentru unele locuri izolate din provincie. Aici, lipsește rafinarea, zîmbetul exprimă ceea ce trebuie să exprime zîmbetul, iar nu o

poleială, aruncată de politeță asupra patimelor. Când cine-va nu te poate suferi, fii întoarce spatele și foarte bine face.

În Curtea-de-Argeș balul este un stimul de viață. Când toată ziua stai în casă, când greutățile vieții aduc conflicte în interesele de toate zilele, în cât fatalitate relațiunile sociale să răcesc, balul este un mijloc de apropiere, de roade uni cu alții de unde pot naște idei altele de cât acelea care rezultă din atingerea andrelor pe ciorap.

— A!... domnule, d-ta fii rîzi de gospodărie, mi s'ar putea zice; fii plac nu înai cele cari știu să sară în sus.

— O! nu, Doamnă, ași răspunde, respect gospodăria și nu cred că contribuim la ruina ei, dacă îndemnăm lumea să se adune măcar odată pe săptămână. Și apoi, nici odată n'aș încerca să conving pe mașina de cusut că e bine să mai facă alt-ceva de cât să coasă...

— Da nu vezi cum e lumea, ar adaoga un misantrop, că cea mică mișcare și-o descoase, și a doua zi începe să vorbească de tine D-voastră, pe săptămână vă adunați de două ori și cocoanele vorbesc unele de altele de șapte ori.

— Asta nu trebuie să ne sperie. Invențiunile de acest soi au și ele partea lor bună; pentru unele persoane, sunt cel puțin un exercițiu, o gimnastică a imaginației, și, cei cari fac salturi prea mari, tot ei s'expun să-și rupă o mină sau un picior. Dacă în adevăr ești un savant, în cât în odaia d tale să-ți poți hrăni mîntea cu problemele lumii, foarte bine faci de stai acasă. La bal întîlnești oameni cu patimi, ca în toate părțile, nu oameni ideali ca d-ta...

— Ce-mi tot vorbești de balul din Argeș, zic dificilii, e nu mai o parodie de bal, nici parchet ca lumea, nici bufet elegant, lăutari proști, lume puțină, cavalerii lasă de dorit...

— Sumpul meu, i-ași răspunde, îmi faci impresia unui voiajor care, trecend prin un sat de munte, s'ar plînge că țiganul de la horă cântă fals. Poate cănta fals pentru București sau Paris, în satul lui el cânta foarte bine. Nu toate localitățile pot avea câte o mie de familii, nu fie care orașel poate avea conservatorul lui; aceasta o fi posibil pe lumea cealaltă, în lumea asta însă eu nu cunosc nici o țară atât de perfectă.

Și iacă pentru ce mă duc regulat la balul din Argeș și încă cu multă plăcere. Am spus ceia ce gîndesc, îmi permit să spun ceva și din ceia ce ved.

Sala este destul de mare, bine iluminată și apoi are nu știu ce notă veselă. Această are o importanță deosebită pentru mine, unele lucruri, ca și unele persoane, plac, fără a avea nevoie de poleială.

Lumea în genere e cât se poate de animată, deși une ori se cam simte lipsa de cavalerii. Cei cari sunt își fac datoria în conștiință.

Printre dănuitoare se observă D-na Ecaterina Ionescu, o floare—comparația e banală—de cât sînt unele flori, care se impun între alte flori prin parfumul lor, dacă parfumul exprimă sufletul florii, cam asta aș vrea să caracterizez, dar e greu, pentru că sunt nuanțe care fug printre cuvinte. D-na Vasilia Donefski, o brună de mează-zi, răcicită aici ca să supere lumea prin frumusețea ei naivă. D-nele Ecaterina Balaban, Ecaterina N. Gheorghiu, foarte grațioasă, Ecaterina Dimitrescu, Elena Starescu, Anastasia Stoenscu, Diaconescu au contribuit mult la animația balului.

Domnișoarele formează o frumoasă grupă, multe și vesele, nu știu unde să te oprești cu ochii. Citez la întâmplare. Pe dinainte mi trece, tîndu-se la braț, D-soarele Verona Starescu și Elena Mumoianu. Una o brună cu ochii vii, cari știu să pedepsească dacă-i privești prea mult, alta, o fragă blondă, ne roșită încă de soarele verei. D-soarele Ana Mumoianu, Ecaterina și Chița Dimitrescu, Vița Diaconescu, un fluture draguț cu aripi albe pe piept, Veta Dimitrescu neastîmpărată și șglobie ca un drăcușor plăcut.

Între cei cari danțau am remarcat pe D-nii G. Ionescu, Aurel Balaban, Georgescu; iar grupul cavalerilor se compunea din D-nii Gavril Popescu, Bănescu, Crăciunescu, Bazacliu și alții.

Grupa spectatorilor era formată, ca în toate părțile, din persoanele cari nu danțază, din diferite motive, așa, tînerul doctor Marinescu, din principiu, îi fac complimentul meu: scrupulozitatea în observarea principiilor este un semn de integritate; D-nii Stănică Dimitrescu, Ioniță Popescu, Danil Starescu și alți mulți pentru că au danțat de ajuns în tinerete, așa spun ei cucoanelor, cărora le cer ertare dacă am greșit să vorbesc de unele mai mult iar de altele mai puțin de cât ar fi trebuit.

Meșterul Manole.

Se caută o farmacie de arendat

Adresa: Ioan Rudeanu, farmacist, Tecuci

Fabrica de conserve alimentare, fructe candide și glacé

M. ECONOMU & C-IE

MAGASIN DE DROGUERIE ȘI COLONIALE

NO. 4. — STRADA SELARI, — NO. 4

Adncem la cunoștința onor. Public, precum și numeroaselor noastre clientele că, pe lângă fabrica conservelor alimentare deja cunoscută, am adăugat și un laboratoriu special, condus de un bun lucrător din Franța, pentru fructe candide, fructe glacé, compoturi, siropuri, dulceturi și peltete de diferite fructe, unde se efectuează la cerere prompt și diferite obiecte pentru cadouri, precum: coșuri, buchete, etc. de zahăr și fructe. — La cerere trimitem catalogul gratis și franco.

Informațiuni

În ședința consiliului comunal din Brăila de la 30 Ianuarie expirat, s'a întemplat un mare scandal.

Ajutorii de primari și cu câți-va consilieri, în cap cu ajutorul Alexandru Cocias, scandalizați de cot-cărrile asociațiunii Vericeanu-Gama cu lucrările efectuate în regie, au apostrofat pe primar, în plin consiliu, cu epitetul de hoț.

În urma acestui scandal interesele comunei zac în cea mai completă părăsire, căci nimeni nu se mai gîndesce la ele și se vorbește că consiliul va fi dizolvat.

Dar am dori să știm cum rămâne cu hoțul? Oare hoțul nu trebuiesc trimiși la pușcărie, coane Lascarache?

Petreceri intime

No 12. Cuvînt pătrat.

Toți de primul avem teamă,
ca de chiar întreaga mare;
Titlu dispărut din Țară
nu tocmăi de mult îmi pare.
Treii de sigur se găsește
într'un volum oare-care.

Soluțiunea problemei No. 10

ȘARADA

CONT - ABIL

Aș delegat:

Fetele din Popană, — Un Xenamorisit, — C. D. Apanaj, — Budala de la Icoană, — Un schipetar, — Sănzienă, — Tache croitoru, — și Nicu Protopopescu (București), — George C. Dobrovici (Bérlad), — și Marița din Buzeu, — Noso...vianovici (Dorohoi), — Post Arsenalist și Kroissos (Galatz), — Un hoț de cai? (Racari), — Un hoga din Rusciuc. D. I. Popescu, farmacist (Tulcea), — Fredelache Urechila, Loco.

Nota. — Fetele din Popană: Domnișoarele aveți puțină răbdare, le vom publica de sigur. D-lui Xenamorisit: foarte nostimă și foarte bine, însă e prea grea; trimiteți deocamdată ceva mai ușor, vă rugăm chiar.

Nota. — Deslegările trebuiesc trimise D-lui Sfinx la redacția noastră. Sfinx.

Avis important

Din comunicațiunile făcute la Academia de medicină din Paris rezultă că nici un medicament nu ne ferește de influența ca *Huile de foie de Morue*. Suveran contra tusei, bronchitei și foarte întăritor și îngrășător, trebuie întrebuințat pentru a se feri și a sigura contra maladiilor provenite din răceală.

Recomandăm cu preferință printre toate *Huile de Hogg* (în flacoane triumghulare) ca cel mai bun, mai plăcut și mai nutritor. Se găsește în toate farmaciile din România, Turcia, Grecia, Egypt, Siria și la *Hogg, proprietar, 2, rue Castiglione, Paris*.

Sub Titlu Afectiunile Nervose

A apărut broșura ediția a 21-a despre untră-tament sigur și aprobat în contra boalelor nervoase și symptome apoplectice, precum: agitațiuni, insomnie, durere de cap cu apăsare sub frunte, amețelă, migrene, amorteală de mîni și picioare, paraliză membrilor. Recomandăm cu tot dinadinsul descrițiunea acestui tratament personal de a căror existență este tulburată printr'o stare bolnavicioasă a sistemului nervos. Aceasta se liberează fără plăcu la farmacia I. A. Chirea str. Lipscani, în București, Dr. E. Heinal farm. la Boloșani; la Herzenberg farm. la Iași și Em. Karakasiu farm. la Galați. Cererile din provincie a se adresa D-lui I. Galin, str. Berzel la București

La boalele de copii

cari cer așa de adese ori un tratament antiacida este recomandat cu preferință din partea medicilor pentru acțiunea sa blandă

MATTONI'S
GIESSHÜBLER
cu un cază
APA MINERALA

În indigestiunile acide ale stomacului, scrofulă, rachitism, hipertrofia ganglionelor (gălei) etc. tot așa și în catarul căilor respiratoare și tusa convulsivă (măgărească). Vez-Monografia D-lui Löschner cons. imper. despre Giesshübler Puchstein.

3 LEIKILO
COFETARIA
G. Theodorescu
Str. Sfinților No. 36, (Pesc.-Veche)
Singura
Fabricațiune
de
BOMBOANE
pentru
Nunți, logodne, botezuri, soarele
și care se lucrează în fie-care zi.
Pentru vizare în gros se face
rabat.
OTIHIETI

